

ΤΟ ΜΠΛΕ ΔΩΜΑΤΙΟ - BLUE ROOM

Σκηνοθεσία: Ματιέ Αμαλρίκ

Σενάριο: Στεφανί Κλεό, Ματιέ Αμαλρίκ, Τζορτζ Σιμενόν

Ηθοποιοί: Ματιέ Αμαλρίκ, Λέα Ντρουκέρ, Στεφανί Κλεό, Λοράν Πουατρενό, Σερζ Μποζόν

Φωτογραφία: Κριστόφ Μποκαρνέ

Μοντάζ: Φρανσουά Γκεντιγκιέ

Μουσική: Γκρεγκουάρ Ετσέλ

Χώρα: Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 76'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

"Μπλε Δωμάτιο": Η ελεγεία των αισθήσεων.

Ενώ ανακρίνεται από τους αστυνομικούς, ο Ζιλιέν θυμάται την εξωσυζυγική σχέση του με την όμορφη Εστέρ και πώς τα πράγματα οδηγήθηκαν στο να θεωρείται ύποπτος για φόνο.

Στα χνάρια του συγγραφέα του μυθιστορήματος Ζορτζ Σιμενόν, ο Αμαλρίκ («Τουρνέ στο Παρίσι») παραμένει μέχρι τέλους προσηλωμένος και ακριβής, αφαιρώντας κάθε δραματικό ή διηγηματικό λίκπος από το διαρκείας μόλις 76 λεπτών σιλιτάο

κομψοτέχνημά του. Χιτσκοκικά μεθοδικός και με τη «Γυναίκα της Διπλανής Πόρτας» του Φρανσουά Τριφό ως διαρκή αναφορά, υπογράφει ένα δεξιοτεχνικά δομημένο ψυχολογικό θρίλερ με διακριτικές κοινωνικές παρατηρήσεις και μια απρόσμενη μέχρι την τελευταία στιγμή εξέλιξη που συγκινεί και σοκάρει.

Μπορεί ο Ματιέ Αμαλρίκ να επιδίωξε να μεταφέρει στο σινεμά το μυθιστόρημα του Ζορτζ Σιμενόν, Μπλε Δωμάτιο, ακολουθώντας άτυπα τους αφηγηματικούς και διακοσμητικούς κανόνες του πάλαι ποτέ κραταιού χολιγουντιανού στούντιο RKO, αλλά το αποτέλεσμα δείχνει να τον έχει οδηγήσει σε άλλο προορισμό, με διαφορετική προσέγγιση, σαν εκκεντρική, εσωστρεφής αφομοίωση των κανόνων του Χίτσκοκ, με ιμπρεσιονιστική ατμόσφαιρα, ανοιχτό φινάλε και ένα συνεχές, μελαγχολικό μαρτύριο στο βλέμμα και τις κινήσεις των δύο εραστών που συναντιούνται κρυφά (παντρεμένοι γαρ) κάθε Πέμπτη σε ένα μικρό ξενοδοχείο, μακριά από τα αδιάκριτα βλέμματα των κατοίκων της κωμόπολης όπου ζουν. Από την ενοχική ηδονή και τη λαχτάρα του επόμενου ραντεβού, ο Ζιλιέν και η Εστέρ βρίσκονται ενώπιον άλλων κινδύνων. Η συνενοχή τους διαλύεται βίαια όταν ο Ζιλιέν κατηγορείται για φόνο και παγιδεύεται από ψέματα που μέχρι πρότινος φάνταζαν αυθόρμητες, ερωτικές κουβέντες. Το κλίμα και η

πλοκή είναι τα δύο βασικά χαρακτηριστικά ενός καλού νουάρ και ο Αμαλρίκ ερμήνευσε τον πολυδιαβασμένο Βέλγο συγγραφέα με έναν προσωπικό τρόπο, επιλέγοντας κλασικό, στενό φορμάτ, για να μην υποκύψει στον αισθησιασμό, και έναν ιστό αμφιβολίας που ξεπερνάει την παραδοσιακή ανέλιξη της πλοκής και παραδίδεται ολόψυχα σε ένα μυστηριώδες μωσαϊκό πληροφοριών που επιτείνουν την πολυπλοκότητα της ψυχής και, ευτυχώς, όχι τη σύγχυση. Σε πλήρη υφολογική αντιδιαστολή από την προηγούμενη ταινία του Αμαλρίκ, Τουρνέ στο Παρίσι, που του χάρισε το Βραβείο Σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Καννών, το Μπλε Δωμάτιο (μια αιωρούμενη φυλακή, με το πάθος να αποτελεί αόρατη παρένθεση στην αγωνία των πρωταγωνιστών), που προβλήθηκε στο τμήμα Ένα Κάποιο Βλέμμα πέρυσι, επίσης στις Κάννες, είναι μια **πολύ έξυπνη**, καθόλου επιδειξιμανής παραλλαγή στο είδος του μυστηρίου, με ιδιότυπη αφήγηση, διπλή και αντίστροφη, ενίοτε δύσβατη, αλλά μελετημένη και διάστικτη από μικρά σήματα και κρυφά νοήματα. Η φιλοδοξία του Αμαλρίκ να διχάσει τους θεατές και να τους βάλει να διαφωνούν για το whodunit της υπόθεσης συγκρίνεται με την ακόμη μεγαλύτερη απόλαυση της διάκρισης της ταινίας από τον ξεπερασμένο ακαδημαϊσμό των περισσότερων μεταφορών best sellers που ακροβατούν ανάμεσα στο θρίλερ και την υπερδεδεμένη πλοκή.

ΘΟΔΩΡΗΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Ζιλιέν και η Εστέρ συναντιούνται κάθε Πέμπτη στο δωμάτιο ενός επαρχιακού ξενοδοχείου. Είναι και οι δύο παντρεμένοι και στο δωμάτιο αυτό κάνουν έρωτα και μοιράζονται το πάθος τους, μακριά από τα αδιάκριτα μάτια των κατοίκων της μικρής γαλικής πόλης. «Θα περνούσες τη ζωή σου μαζί μου αν ξαφνικά ήμασταν ελεύθεροι;» τον ρωτά κάποια στιγμή εκείνη. Κι αυτός, χωρίς να το πολυσκεφτεί, της απαντά «Φυσικά». Όταν ξαφνικά ο Ζιλιέν βρίσκεται να ανακρίνεται από την αστυνομία για ένα έγκλημα, τα αθώα αυτά λόγια αποκτούν άλλη διάσταση, καθώς βρίσκεται εγκλωβισμένος σε έναν ιστό από ψέματα που ο ίδιος κατασκεύασε. Για ποιο λόγο κατηγορείται όμως;

Βασισμένος σε ένα βιβλίο του Ζορζ Σιμενόν, ο Ματιέ Αμαλρίκ, σκηνοθετεί μια αστυνομική ιστορία, απογυμνωντάς την από την ίντριγκα και χρωματίζοντάς την με τα έντονα χρώματα ενός πάθους που σκιάζει τους δύο βασικούς πρωταγωνιστές του.

Ο ίδιος υποδύεται τον Ζιλιέν έναν πωλητή γεωργικών μηχανημάτων που έχοντας επιστρέψει μετά από χρόνια στην μικρή πόλη όπου μεγάλωσε ξεκινά μια παράνομη σχέση με την γυναίκα του φαρμακοποιού, με την οποία συναντιέται κάθε τόσο τα απογεύματα, στο μπλε δωμάτιο ενός ξενοδοχείου.

Πηγαίνοντας πίσω και μπρος στον χρόνο, ανάμεσα στο παρελθόν και στο παρόν, όταν η σχέση τους ακόμη ήταν ζωντανή και στο σήμερα, όσο βρίσκεται μπροστά σε έναν ανακριτή με χειροπέδες, για κάποιο έγκλημα που δεν ξέρουμε ποιο μπορεί να είναι, το φιλμ ξετυλίγει την ιστορία του σε μικρές δόσεις δίχως όμως να προσποιείται έστω και ελάχιστα ότι

θέλει να χτίσει μια ατμόσφαιρα αγωνίας.

Στην πορεία η ταινία μεταμορφώνεται σε κάτι σαν μια «Ολέθρια Σχέση» αλλά γαλλικά, αλλά ακόμη κι έτσι ο Αμαλρίκ κρατά από την αρχή έως το τέλος έναν εστέτ αέρα, ξεκινώντας κι όλος από την επιλογή του να καδράρει το φιλμ σε academy.

Οι αισθητικές επιλογές του είναι δίχως αμφιβολία γοητευτικές: ο τρόπος που κινηματογραφεί τις ερωτικές τους σκηνές, την ιδρωμένη αισθησιακή ατμόσφαιρα, στον περικλειστο κόσμο των δύο εραστών, με τις γρίλιες κατεβασμένες και τον κόσμο απ' έξω να συνεχίζει να κινείται στους συνηθισμένους του ρυθμούς τα απογεύματα του καλοκαιριού, κερδίζουν τον θαυμασμό, το ίδιο και η εξαιρετική φωτογραφία και η παλιομοδίτικη, λειτουργική χρήση της μουσικής, που χτίζει μια αίσθηση υπόγειας ανησυχίας και σασπένς.

Κάτι που δυστυχώς δεν κάνει η ιστορία με τον τρόπο που την αφηγείται ο Αμαλρίκ, αφού ούτε η αγωνία, ούτε η ψυχοσύνθεση των βασικών ηρώων εξερευνάται σε βάθος.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

MATIE AMAΛRIK

Γεννήθηκε το 1965 στο Neuilly, Γαλλία. Είναι ηθοποιός με πάνω από 100 ταινίες, και σκηνοθέτης. Ο πατέρας του είναι Γάλλος η μητέρα του Εβραίο-πολωνικής καταγωγής, γεννημένη στην ίδια πόλη που έζησε ο Ρομάν Πολάνσκι πριν τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Έχει δυο γιούς.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Το μπλε δωμάτιο 2014, Hopper Stories 2012, Next to Last 2012, L'illusion comique 2010, Joann Sfar 2010, Tourne sto Parisi 2010, Laissez-les grandir ici! 2007, A l'instar du père Noël et de la pizza 2007, Deux cages sans oiseaux 2007, 14,58 euro 2004, La chose publique 2003, Malus 2003, Le stade de Wimbledon 2001, Mange ta soupe 1997, Les yeux au plafond 1993, Sans rires 1990.

